

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ต่อร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่)

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่) จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบจากร่างประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นฯ ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการประชุมกลุ่มย่อย จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๒๕ คน

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างประกาศกระทรวงฯ ระดับอำเภอ ในระหว่างวันที่ ๒๐-๒๑ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมจำนวน ๒๒๑ คน และระดับจังหวัด ในระหว่างวันที่ ๓-๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมรวม ๒๑๐ คน

๑.๓ การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฯ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานนโยบายฯ : <https://www.onep.go.th> และผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง ในระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ๓๐ วัน

๒. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ หนังสือราชการเชิญเข้าร่วมสัมมนารับฟังความคิดเห็น กลุ่มเป้าหมายคือ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๒ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานนโยบายฯ : www.onep.go.th และระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) กลุ่มเป้าหมายคือ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำเสนอความคิดเห็นต่อความจำเป็นในการมีประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการประเมินผลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้แทนประชาชน ผู้ประกอบการ กลุ่มอนุรักษ์ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการประชุมกลุ่มย่อย และเมื่อทำการวิเคราะห์และประเมินตามแนวคิดของ โดย CIPP MODEL จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๒๕ คน ที่เกิดขึ้นจากการมีประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่า เมื่อการบังคับใช้ประกาศแล้ว สามารถช่วยให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ได้รับการอนุรักษ์และคุ้มครองให้ดำรงอยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบ

นิเวศธรรมชาติและคงความสมบูรณ์ โดยส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นประโยชน์มาก ร้อยละ ๖๐.๘๙ รองลงมา คือ เป็นประโยชน์พอสมควร ร้อยละ ๓๒.๔๔ เป็นประโยชน์น้อยจนถึงไม่มีผลเลย ร้อยละ ๕.๘๙ ขณะที่เมื่อบังคับใช้ประกาศแล้ว สามารถช่วยให้ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ได้รับการแก้ไขและควบคุม โดยส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นประโยชน์มาก ร้อยละ ๖๐.๘๙ รองลงมา คือ เป็นประโยชน์พอสมควร ร้อยละ ๓๑.๑๑ เป็นประโยชน์น้อยจนถึงไม่มีผลเลย ร้อยละ ๖.๒๒ เมื่อบังคับใช้ประกาศแล้ว สภาพความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ได้รับการฟื้นฟู โดยส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นประโยชน์มาก ร้อยละ ๕๗.๗๘ รองลงมา คือ เป็นประโยชน์พอสมควร ร้อยละ ๓๔.๒๒ เป็นประโยชน์น้อยจนถึงไม่มีผลเลย ร้อยละ ๕.๗๘ เมื่อบังคับใช้ประกาศแล้ว สามารถช่วยกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตนหรือไม่ โดยส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นประโยชน์มาก ร้อยละ ๕๖.๐๐ รองลงมาคือ เป็นประโยชน์พอสมควร ร้อยละ ๓๔.๒๒ เป็นประโยชน์น้อยจนถึงไม่มีผลเลย ร้อยละ ๘.๐๐

ตารางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

รายละเอียด	หน่วยงานราชการ		ผู้ประกอบการ/ภาคเอกชน		นักวิชาการ/องค์กรพัฒนาเอกชน/เครือข่ายอนุรักษ์		ประชาชน		รวม	
หน่วย	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. เมื่อบังคับใช้ประกาศแล้ว สามารถช่วยให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ได้รับการอนุรักษ์และคุ้มครองให้ดำรงอยู่ได้อย่างสมดุลตามระบบนิเวศธรรมชาติและคงความสมบูรณ์หรือไม่										
เป็นประโยชน์มาก	๒๖	๕๐.๙๘	๔๐	๕๗.๙๗	๓๑	๘๖.๑๑	๔๐	๕๗.๙๗	๑๓๗	๖๐.๘๙
เป็นประโยชน์พอสมควร	๒๑	๔๑.๑๘	๒๓	๓๓.๓๓	๕	๑๓.๘๙	๒๔	๓๔.๗๘	๗๓	๓๒.๔๔
เป็นประโยชน์น้อย	๐	๐.๐๐	๕	๗.๒๕	๐	๐.๐๐	๔	๕.๘๐	๙	๔.๐๐
ไม่มีผล	๐	๐.๐๐	๑	๑.๔๕	๐	๐.๐๐	๑	๑.๔๕	๒	๐.๘๙
ไม่ตอบ	๔	๗.๘๔	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๔	๑.๗๘
รวม	๕๑	๒๒.๖๗	๖๙	๓๐.๖๗	๓๖	๑๖.๐๐	๖๘	๓๐.๖๗	๒๒๕	๑๐๐.๐๐
๒. เมื่อบังคับใช้ประกาศแล้ว สามารถช่วยให้ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตในพื้นที่ได้รับการแก้ไขและควบคุมหรือไม่										
เป็นประโยชน์มาก	๒๔	๔๗.๐๖	๔๑	๕๙.๔๒	๓๑	๘๖.๑๑	๔๑	๕๙.๔๒	๑๓๗	๖๐.๘๙
เป็นประโยชน์พอสมควร	๒๒	๔๓.๑๔	๒๑	๓๐.๔๓	๕	๑๓.๘๙	๒๒	๓๑.๘๘	๗๐	๓๑.๑๑
เป็นประโยชน์น้อย	๐	๐.๐๐	๕	๗.๒๕	๐	๐.๐๐	๔	๕.๘๐	๙	๔.๐๐
ไม่มีผล	๑	๑.๙๖	๒	๒.๙๐	๐	๐.๐๐	๒	๒.๙๐	๕	๒.๒๒
ไม่ตอบ	๔	๗.๘๔	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๔	๑.๗๘
รวม	๕๑	๒๒.๖๗	๖๙	๓๐.๖๗	๓๖	๑๖.๐๐	๖๘	๓๐.๖๗	๒๒๕	๑๐๐.๐๐

รายละเอียด	หน่วยงาน ราชการ		ผู้ประกอบการ/ ภาคเอกชน		นักวิชาการ/ องค์กรพัฒนา เอกชน/ เครือข่ายอนุรักษ์		ประชาชน		รวม	
หน่วย	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓. เมื่อบังคับใช้ประกาศแล้ว สภาพความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ได้รับการฟื้นฟูหรือไม่										
เป็นประโยชน์มาก	๒๐	๓๙.๖๒	๔๐	๕๗.๙๗	๒๙	๘๐.๕๖	๔๑	๕๙.๔๒	๑๓๐	๕๗.๗๘
เป็นประโยชน์ พอสมควร	๒๒	๔๓.๑๔	๒๔	๓๔.๗๘	๗	๑๙.๔๔	๒๔	๓๔.๗๘	๗๗	๓๔.๒๒
เป็นประโยชน์น้อย	๔	๗.๘๔	๔	๕.๘๐	๐	๐.๐๐	๓	๔.๓๕	๑๑	๔.๘๙
ไม่มีผล	๐	๐.๐๐	๑	๑.๔๕	๐	๐.๐๐	๑	๑.๔๕	๒	๐.๘๙
ไม่ตอบ	๕	๙.๘๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๕	๒.๒๒
รวม	๕๑	๒๒.๖๗	๖๙	๓๐.๖๗	๓๖	๑๖.๐๐	๖๙	๓๐.๖๗	๒๒๕	๑๐๐.๐๐
๔. เมื่อบังคับใช้ประกาศแล้ว สามารถช่วยกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของตนหรือไม่										
เป็นประโยชน์มาก	๑๘	๓๕.๒๙	๓๙	๕๖.๕๒	๓๐	๘๓.๓๓	๓๙	๕๖.๕๒	๑๒๖	๕๖.๐๐
เป็นประโยชน์ พอสมควร	๒๔	๔๗.๐๖	๒๔	๓๔.๗๘	๕	๑๓.๘๙	๒๔	๓๔.๗๘	๗๗	๓๔.๒๒
เป็นประโยชน์น้อย	๔	๗.๘๔	๔	๕.๘๐	๑	๒.๗๘	๓	๔.๓๕	๑๒	๕.๓๓
ไม่มีผล	๑	๑.๙๖	๒	๒.๙๐	๐	๐.๐๐	๓	๔.๓๕	๖	๒.๖๗
ไม่ตอบ	๔	๗.๘๔	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๔	๑.๗๘
รวม	๕๑	๒๒.๖๗	๖๙	๓๐.๖๗	๓๖	๑๖.๐๐	๖๙	๓๐.๖๗	๒๒๕	๑๐๐.๐๐

๓.๒ สำนักงานนโยบายฯ ได้รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อมาตรการในร่างประกาศกระทรวงฯ ในระดับอำเภอและระดับจังหวัด ซึ่งที่ประชุมระดับอำเภอและระดับจังหวัด มีความเห็นโดยสรุปดังนี้

๓.๒.๑ เห็นด้วยกับการมีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นกลไกทางกฎหมายที่จะช่วยอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บนแผ่นดินและทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

๓.๒.๒ การพิจารณาทบทวนและปรับแก้ไขมาตรการที่เข้าซ้อนกับกฎหมายหลักที่มีการบังคับใช้ในพื้นที่ รวมทั้งการกำหนดมาตรการให้มีความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๓.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำเสนอประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ผ่าน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานนโยบายฯ : www.onep.go.th และระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) ดังนี้

๓.๓.๑ ความเห็นต่อพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรได้รับการกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกัน สงวน รักษา และ คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางทะเล และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คงความสมบูรณ์ยั่งยืน และคงไว้ให้กับคนรุ่นหลังต่อไป

๓.๓.๒ ความเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอยาง อำเภอยะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอดำเนิน อำเภอประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่)

๓.๓.๓ ข้อเสนอแนะ/ความเห็นเพิ่มเติมต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของร่างประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอยาง อำเภอยะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอดำเนิน อำเภอประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่)

ทั้งนี้ ภายหลังจากครบกำหนดการรับฟังความคิดเห็นฯ ผ่านช่องทางต่าง ๆ มีผู้แสดงความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฯ รวมทั้งหมด ๔ หน่วยงาน ดังนี้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การตอบแบบรับฟังความคิดเห็น	
	ผ่าน Google Forms, www.onep.go.th และระบบกลาง (law.go.th)	
	จำนวน	(ร้อยละ)
หน่วยงานราชการ	๔	๑๐๐
รวม	๔	๑๐๐

๔. สรุปความคิดเห็นของหน่วยงาน/ผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

๔.๑ สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนาในระดับอำเภอและระดับจังหวัด ต่อร่างประกาศกระทรวงฯ เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่)

มาตรการด้าน	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
คำนิยาม	- ควรมีการกำหนดเส้นแนวชายฝั่งทะเลและแนวปฏิบัติในการวัดแนวชายฝั่งทะเล ที่ชัดเจน เพื่อให้ภาคประชาชนและหน่วยงานอนุญาตสามารถนำไปใช้ในการ ตรวจสอบได้อย่างถูกต้องและชัดเจน เนื่องจากประเด็นของระยะถอยร่น เป็นปัญหาสำคัญมากของทุกภาคส่วน หากใช้ระดับน้ำขึ้นสูงสุดต่ำสุด ไม่ชัดเจน
ขอบเขตพื้นที่ และการ จำแนกพื้นที่ที่ใช้ มาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม	- เห็นด้วยกับการกำหนดขอบเขตพื้นที่ที่ปรึกษานำเสนอ โดยตัด บริเวณที่ ๗ (พื้นที่ป่าชายเลน) และ บริเวณที่ ๘ (พื้นที่ป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้) ออก แล้วนำ มาตรการทั้ง ๒ บริเวณไปรวมไว้กับมาตรการโดยรวม สำหรับพื้นที่น่านน้ำ จังหวัดเพชรบุรีที่ได้ขอขยายพื้นที่จากแนวชายฝั่งทะเลออกไป ๓,๐๐๐ เมตร เป็น ๕,๔๐๐ เมตร ส่วนพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คงตามประกาศเดิม ที่กำหนดไว้ ๕,๔๐๐ เมตร

มาตรการด้าน	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
หลักเกณฑ์ การก่อสร้างอาคาร	- เนื่องจาก พรบ.โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ทำให้นิยามของคำว่า “โรงงาน” เปลี่ยนเป็นใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๕๐ แรงม้า คนงาน ๕๐ คน ขึ้นไป ดังนั้น กิจกรรมบางกิจกรรมที่กำลังแรงม้าไม่ถึง อาจไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานตามกฎหมาย จึงควรกำหนดประเภทกิจการหรือสถานประกอบการ ไว้ด้วย เพื่อให้มีการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและ ไม่ให้เกิดช่องว่างของกฎหมาย - เห็นควรกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับความสูงและที่ว่างโดยรอบอาคาร ระยะห่างจากชายฝั่งทะเลที่ออกตามกฎหมายควบคุมอาคารที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวม ๓ ฉบับ ได้แก่ ๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ๓) กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรีและตำบลสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ไว้ในร่างประกาศกระทรวงฯ ฉบับใหม่ด้วย เพื่อให้ผู้ประกอบการและประชาชน รับทราบ และ คชก. ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณา - เห็นด้วยกับการห้ามอาคารนกแอ่นกินรังในเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม แต่ขอทราบความชัดเจนของอาคารนกแอ่นกินรังที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ จะต้องดำเนินการอย่างไร ปัจจุบันศูนย์เกษตรกรรมนกแอ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อดำเนินการสร้างมาตรฐานบ้านนกแอ่นที่ดี ตามระบบ GAP โดยศึกษากรณีอาคารนกแอ่นกินรังที่มีอยู่แล้วเพื่อกำหนดเกณฑ์และกำหนดมาตรฐานของผู้ประกอบการประกอบธุรกิจและสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้ - เห็นด้วย ในกรณีการตัดมาตรการเรื่องสุสานและฌาปนสถาน เนื่องจากมีกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดไว้แล้ว
การวัดความสูงของอาคาร	- ควรมีการปรับปรุงมาตรการเรื่องการวัดความสูงของอาคารให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไปในทิศทางเดียวกัน
การกระทำหรือการประกอบกิจกรรมต่างๆ	- ควรมีการทบทวนมาตรการที่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ - เสนอให้โครงการ/กิจการที่ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศมีจำนวนห้องพักเพิ่มขึ้นและให้จัดส่งรายงานติดตามตรวจสอบ และการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้ ทสจ. ทราบ ทุก ๆ ๑ ปี
การจัดทำรายงาน IEE/EIA	- ควรพิจารณากิจการที่มีการดัดแปลงอาคาร หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ที่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้มีความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติ ซึ่งประเด็นนี้มักมีข้อจำกัดในการพิจารณาและข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายงานของผู้ประกอบการขนาดเล็ก

มาตรการด้าน	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
	- เสนอให้มีการกำหนดให้ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ในกรณีที่มีการสร้างเขื่อนและกำแพงกันคลื่นริมทะเล เนื่องจากโครงการดังกล่าวส่งผลให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งทะเล - ควรเพิ่มเติมขนาดพื้นที่และจำนวนห้องพัก ของอาคารประเภทที่เข้าชายฝั่ง ต้องจัดทำรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (IEE) เพื่อลดภาระของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับการเพิ่มจำนวนโครงการที่ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศ
มาตรการอื่นๆ	- ควรมีมาตรการส่งเสริมกลไกการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และภาคประชาชนพื้นที่ รวมทั้ง การสนับสนุนงบประมาณ
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	- การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานราชการต่าง ๆ และภาคประชาชน - พื้นที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ที่ดินทั้งจากในพื้นที่และนอกพื้นที่ เช่น มีน้ำเสียที่ไหลมาตามทางน้ำจากการเลี้ยงสุกรส่งผลกระทบต่อสัตว์น้ำและสัตว์ทะเลชายฝั่งตาย นอกจากนี้ยังพบขยะพลาสติกในทะเลที่ไหลมาจากแหล่งอื่น - พบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในบริเวณแนวชายฝั่งของเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเจ้าของที่ดินบริเวณชายฝั่ง - ควรปรับเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมถึงบริเวณต้นน้ำของแม่น้ำเพชร ตลอดสองฝั่ง เพื่อแก้ปัญหาขยะในแหล่งน้ำไหลออกสู่ทะเล - ปัญหาความตื้นเขินของลำคลอง เนื่องจากมีการรื้อลำคลอง ส่งผลให้เกิดการสูญเสียพื้นที่ริมคลอง ลำคลองมีขนาดแคบลง น้อยไหลผ่านได้ไม่สะดวก และมีการตัดต้นไม้ริมคลอง - ปัญหาน้ำเสีย/ปัญหาการเลี้ยงหอย ส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยสาเหตุปัญหาน้ำเสียมักมาจากทางจังหวัดราชบุรีที่ไหลเข้ามาในพื้นที่ - ปัญหาน้ำเสียที่ตำบลบางตะบูนที่มาจากนอกพื้นที่ ที่ไหลมาจากต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งตำบลบางตะบูนเป็นแหล่งผลิตหอยแครง ประมาณ ๒๕,๐๐๐ ไร่ จึงเกิดปัญหาคุณภาพน้ำ การแก้ไขปัญหานี้ในพื้นที่ทำได้ยาก เนื่องจากต้องแก้ไขจากต้นน้ำ เสนอให้มีการแก้ไขปัญหาลำคลองหรือขยายพื้นที่ประภาศไปถึงส่วนของต้นน้ำได้หรือไม่ - มีแปลงที่ดินที่งอกขึ้นมาใหม่ในบริเวณริมฝั่งทะเล (หาดทรายเม็ดแรก) เอกชนบางรายพยายามเข้าไปก่อสร้างในบริเวณดังกล่าว - ปัญหาเรื่องโหนดก้นน้ำสาเหตุเกิดจากการกัดเซาะชายฝั่ง จะมีแนวทางแก้ไขได้อย่างไร

๔.๒ สรุประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ผ่าน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานนโยบายฯ : www.onep.go.th และระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th)

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	ความเห็นของสำนักงานนโยบายฯ
๑. ท่านเห็นด้วยกับการที่พื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรได้รับการกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อป้องกัน สงวน รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางทะเล และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คงความสมบูรณ์ยั่งยืน และคงไว้ให้กับคนรุ่นหลังต่อไปหรือไม่	- มีผู้ตอบเห็นด้วย ๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด) : เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ในพื้นที่นี้เกิดความสมดุล เช่น การกำหนดเขตพื้นที่และการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อจะช่วยเหลืออนุรักษ์คุ้มครอง ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ซึ่งควบคุมร่วมกับผังเมืองส่งผลให้พื้นที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	- ด้วยความสำคัญของพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่นี้จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วน ดังนั้น การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขและฟื้นฟูความวิกฤตของคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืน และป้องกันความเสียหายที่จะเกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ท่านเห็นด้วยกับร่างประกาศกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอยายาย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่) หรือไม่	- มีผู้ตอบเห็นด้วย ๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด)	- เพื่อเป็นกลไกทางกฎหมายที่จะช่วยเหลือ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทั้งบนแผ่นดินและทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
๓. ข้อเสนอแนะ/ความเห็นเพิ่มเติมต่อร่างประกาศกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอยายาย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่)	- ไม่มี	- สำนักงานนโยบายฯ จะเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้กับหน่วยงาน ปฏิบัติ ประชาชน และเยาวชนในพื้นที่ เพื่อให้เกิดความตระหนักในการดูแล รักษา สิ่งแวดล้อมต่อไป

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ชื่อร่าง ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการ
คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ
จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่)

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไข/ปรับปรุง

☐ ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

☒ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม โดยการรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสงวนรักษา อนุรักษ์ ปันฟู และ
พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิต
พื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

☒ สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่องใด แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ประเด็นปฏิรูปที่ ๘ ปฏิรูปกฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร พื้นที่ชายฝั่งทะเล
จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความหลากหลายและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ทำให้พื้นที่
ชายฝั่งทะเลดังกล่าวพัฒนาจนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ทำให้การพัฒนาเกินขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่มีอยู่นำมาซึ่งปัญหาความเสื่อมโทรมของ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ในทุกรูปแบบ อีกทั้งส่งผลให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีอยู่เดิม
มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในเมืองและพื้นที่ชายหาด อันได้แก่ ปัญหาน้ำเสีย
จากชุมชนและกิจกรรมต่าง ๆ การบุกรุกพื้นที่สาธารณะ การก่อสร้างโดยไม่คำนึงถึงศักยภาพและความ
เหมาะสมของพื้นที่ ตลอดจนปัญหาการบุกรุกป่าชายเลน ซึ่งเป็นทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและเป็นแหล่ง
อาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อนนั้น ล้วนเป็นปัจจัยเสริมให้การกัดเซาะชายฝั่งซึ่งมีอัตราความรุนแรงและเป็นไปได้ง่าย
มากขึ้น การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและเสื่อมถอยของสิ่งแวดล้อมนี้ได้กลายเป็นภาวะคุกคามที่ส่งผล
สำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของพื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าวให้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้ เพราะหากไม่แทรกแซง พื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรี
และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก็จะไม่มีการทางด้านการกฎหมายหรือกลไกในการป้องกัน สงวน รักษา และ
คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้คงอยู่อย่างสมดุลตามธรรมชาติและคงความสมบูรณ์
อย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคตได้

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร เพื่อให้ยังคงมีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างต่อเนื่องและป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการขยายตัวของชุมชน และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร มีการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เช่น กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เป็นต้น ซึ่งการกำหนดเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นการกำหนดตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเรื่องที่ไม่มีการกำหนดในกฎหมายอื่น เช่น การควบคุมการก่อสร้างอาคารและความสูงในพื้นที่ใกล้แนวชายฝั่งทะเลและพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง การควบคุมการดำเนินกิจกรรมบางประเภทที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ การกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) และรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เป็นต้น

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาอย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๔. การรับฟังความคิดเห็น

☒ ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

☒ ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร เป็นร่างอนุบัญญัติที่ได้จากการปรับปรุงมาตรการจากประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอบางคนที จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งในร่างอนุบัญญัตินี้ใหม่ ได้ทำการปรับปรุงมาตรการให้มีความเหมาะสมกับการพัฒนาของพื้นที่ และดูแลการรักษา พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้มีความยั่งยืนต่อไป

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไร แก่ใครบ้าง ร่างอนุบัญญัตินี้ อาจเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของภาคประชาชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่บ้าง โดยประชาชนและผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะต้องปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมการก่อสร้าง การดำเนินการ การกระทำ หรือการประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยโดยรวมของประชาชน รวมทั้งหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการควบคุมอาคารหรือการประกอบกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. ต้องบังคับใช้ประกาศ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในร่างประกาศกระทรวงดังกล่าว

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก๊ส คัมครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร ไม่มี
เนื่องจากเป็นกฎหมายเพื่อการอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดเพชรบุรีและ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร ร่างอนุบัญญัติ
จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม และประชาชนอย่างมาก เนื่องจากจะเป็นการป้องกัน สงวน บำรุงรักษา
และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม แหล่งธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมที่มีคุณค่า
ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้คงอยู่ได้อย่างสมดุลตามธรรมชาติ อีกทั้งยังควบคุม
กิจกรรมหรือการกระทำที่อาจจะส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดเพชรบุรีและ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่ให้เสื่อมโทรมลง เพื่อให้คงความสมบูรณ์ยั่งยืนต่อไปในอนาคต ดังนั้นการบังคับใช้
มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องจะช่วยอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนต่อไป

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย
อย่างไร ได้กำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี
อำเภอยางชุมน้อย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.
ให้ใช้บังคับนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นระยะเวลา ๕ ปี

และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
หรือไม่ ไม่มี

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ
การปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร สำนักงานนโยบายฯ จะดำเนินการชี้แจงการ
ขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามร่างประกาศดังกล่าว ให้กับส่วนราชการ
หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ได้รับทราบ รวมทั้ง การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์และเพจ Facebook ของสำนักงาน
นโยบายฯ

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย
ในระยะ ๓ ปี แรก เป็นจำนวน บาท อัตราค่าจ้างที่ต้องใช้อัตรา อัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้ว..... อัตรา
อัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่มขึ้นอัตรา ไม่มีต้นทุนหรืออัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่ม

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. จะช่วยอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ไว้ ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม ร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. จะช่วยให้ภาคประชาชนและสังคมได้มีส่วนร่วมในการประสานความร่วมมือในการป้องกันดูแลรักษา และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพะ ร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะช่วยป้องกัน สงวน บำรุงรักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม แหล่งธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมที่มีคุณค่าในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้คงอยู่ได้อย่างสมดุลตามธรรมชาติ เกิดความต่อเนื่อง และคงความสมบูรณ์ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ ไม่มี

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ไม่มีการใช้ระบบอนุญาต

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ ไม่มีการใช้ระบบคณะกรรมการ

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา มีการกำหนดโทษอาญาตามมาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑/๑ และมาตรา ๑๑๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสุขภาพะร่วมกันของคนในสังคม

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินการทางปกครอง ไม่มีการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจดังกล่าว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....

(นายพิรุณ สัยยะสิทธิ์พานิช)

เลขาธิการ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นายภักดี นุ่นแก้ว เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๖๕ ๖๕๗๒ ๐๙ ๖๑๓๙ ๒๑๕๕

อีเมล saraban@onep.go.th